

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobkyne: **PhDr. G.**, bytom P, K., *zastúpená advokátom JUDr. P.*, Advokátska kancelária v P, K. proti žalovanému: **Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Prešov**, Ul. Slovenská č. 87, Prešov, zastúpený riaditeľom PhDr. A. K., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 25. augusta 2008, č. A/2008/2740-5, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/71/2008 - 44 zo dňa 16. júna 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/71/2008 - 44 zo dňa 16. júna 2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia podľa § 250j ods. 2, písm. a/, d/, e/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 297,73 € do rúk jej právneho zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci mal nepochybne preukázané, že žalobkyňa rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním predstaveného zo dňa 13.3.2007 č. 13381/2007 bola odvolaná z funkcie odborný radca – predstavený - riaditeľ odboru sociálnych vecí a rodiny bez uvedenia dôvodu dňom 19.3.2007; žalovaný rozhodnutím zo dňa 25. augusta 2008, č. A/2008/2740-5, ktorého preskúmania sa žalobkyňa žalobou domáhala, zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Prešove zo dňa 20.3.2007 č. 14790/2007, ktorým bol so žalobkyňou dňom 21.3.2007 skončený štátnozamestnanecký pomer podľa § 40 ods. 2, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“). Konštatoval, že

je nepochybné, že z ustanovenia § 137 ods. 6 zákona o štátnej službe vyplýva, že včas podané odvolanie nemá odkladný účinok okrem vecí náhrady škody a bezdôvodného obohatenia. Za právne irelevantné preto považoval námietku žalobkyne, že rozhodnutie zo dňa 13.3.2007 nebolo právoplatné a vykonateľné, pretože podanie odvolania nemalo odkladný účinok. Poukázal na to, že zákon o štátnej službe jednoznačne upravil, že podanie odvolania nemá odkladný účinok, teda zákon ho výslovne vylúčil, čo znamená že riadne podané odvolanie nemá právnu schopnosť oddialiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia s tým, že vylúčenie odkladného účinku odvolania sa vzťahuje vždy len na vykonateľnosť rozhodnutia nie na jeho právoplatnosť. Za dôvodné považoval námietky žalobkyne, že žalovaný nevyužil možnosť ponúknuť jej iné vhodné štátnozamestnanecké miesto a že rozhodnutie bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a opätovne nie je preskúmateľné pre nedostatok dôvodov a vychádzal z nesprávneho právneho názoru. Podľa názoru krajského súdu, ak žalovaný tvrdil, že žalobkyňa nebola už predstavenou a preto ju nebolo možné zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu, takýto výklad je v rozpore s ustanovením § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe, ktoré upravuje, že služobný úrad zaradí odvolaného predstaveného na vykonávanie štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak a ak služobný úrad takéto štátnozamestnanecké miesto nemá, postupuje pri odvolaní podľa: a/ odseku 1 písm. a/, c/, e/ a g/ a odseku 2 podľa § 40 ods. 2, písm. b/, odseku 1 písm. b/ podľa § 40 ods. 3. Konštatoval, že z rozhodnutia žalovaného jednoznačne vyplýva, že ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne bolo voľné miesto odborného radcu – predstaveného vedúceho úseku sociálnych vecí a rodiny pracovisko Sabinov. Podľa názoru krajského súdu sa prvostupňový správny orgán a ani žalovaný s ustanoveniami zákona o štátnej službe, ktoré citoval, presvedčivým spôsobom nevyporiadali a zo spisu absolútne nevyplýva, že by podľa týchto ustanovení postupovali. Súčasne konštatoval, že aj keby bolo pravdivé tvrdenie žalovaného, že štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a tú istú funkciu nemal, potom sa mal so štátnou zamestnankyňou – žalobkyňou, dohodnúť inak a podľa tvrdení žalobkyne mal jej ponúknuť iné miesto. Ďalej považoval za nezákonný postup žalovaného, keď žalobkyňu preukázateľným spôsobom neinformoval o členoch poradnej komisie, s poukazom na to, že správny orgán je povinný postupovať tak, aby z administratívneho spisu bolo nepochybne preukázané, že list bol žalobkyňi doručený. Uviedol, že nie je rozhodujúce, akým spôsobom správny orgán list zo dňa 4.7.2008 žalobkyňi doručoval, ale skutočnosť, aby v administratívnom spise bol pripojený hodnoverný doklad o doručení tohto listu. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2, písm. a/, d/, e/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania, pretože žalobkyňa bola v tomto konaní úspešná.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. Namietal, že podľa jeho názoru, záver súdu prvého stupňa v danej veci je v rozpore so skutkovým a právnym stavom veci vyplývajúcim z preskúmaného rozhodnutia žalovaného ako aj z administratívneho spisu. Poukázal na to, že predmetné konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne je v poradí druhým konaním, ako aj, že správny

orgán postupoval v súlade so zásadou viazanosti právnym názorom súdu vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S 43/2007-53 zo dňa 29.4.2008. Uviedol, že aj keď akceptuje konštatovanie súdu, že k listu zo dňa 4.7.2008, ktorým bola žalobkyňa informovaná o zložení poradnej odvolacej komisie, nebola pripojená doručenka, v rámci súdneho konania nebolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa nemala vedomosť o zložení komisie. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že sa náležite nevyporiadal s aplikáciou ustanovení § 31 ods. 4 a § 40 ods. 2, písm. b/ zákona o štátnej službe. Dôvodil, že podľa jeho názoru s námietkami súdu sa dostatočne a odôvodnene vyporiadal už v napadnutom rozhodnutí. Poukázal na judikát Správneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 6Sžo 15/2008 – rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 6Sžo 15/2008 zo dňa 6.8.2008, podľa ktorého sa rozhodnutie správneho orgánu nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne nedostatky, ktoré nemôžu privodiť vecne, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Uviedol, že podľa jeho názoru aj keď služobný úrad disponoval voľným štátnozamestnaneckým miestom predstaveného – vedúceho úseku sociálnych vecí a rodiny pracovisko Sabinov, takéto štátnozamestnanecké miesto nebolo možné odvolanému predstavenému ponúknuť v súlade s prvou časťou vety § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe, pretože dňom odvolania z funkcie prestala byť žalobkyňa predstaveným, teda nemohla jej byť ponúknutá funkcia odborného radcu, ktorá je viazaná na funkciu predstaveného vedúceho úseku sociálnych vecí a rodiny pracovisko Sabinov a žalovaný nemal iné voľné štátnozamestnanecké miesto vo funkcii odborný radca. Poukázal na to, že v zmysle § 30 ods. 1 zákona o štátnej službe voľné štátnozamestnanecké miesto predstaveného v Sabinove v čase po odvolaní žalobkyne z funkcie predstavenej mohlo byť obsadené iba trvalým preložením iného predstaveného po zrušení v tom čase už vyhláseného výberového konania alebo vymenovaním na základe výberového konania, do ktorého sa žalobkyňa neprihlásila. Súčasne uviedol, že by bolo v rozpore so záujmom a motívom služobného úradu a so smerovaním zákona o štátnej službe, odvolať odborného radcu z pozície predstaveného, ak by opäť zaväzovala právna úprava zaradiť odvolaného predstaveného na pozíciu predstaveného s poukazom, že zákonodarca umožňuje odvolať predstaveného bez uvedenia dôvodu, čo však súčasne nevylučuje, aby na strane služobného úradu dôvod na odvolanie existoval ako aj, že ak by bol mal záujem na vykonávaní funkcie predstaveného žalobkyňou, bol by využil zákonný inštitút trvalého preloženia a nebol by pristúpil k odvolaniu z funkcie. Ďalej dôvodil, že ku dňu odvolania z pozície predstaveného zodpovedalo pracovné zaradenie žalobkyne postaveniu v odbore štátnej služby 2.11 – práca, inšpekcia práce, sociálnych vecí a rodiny a na funkcii odborný radca, ktorá skutočnosť vylučuje povinnosť služobného úradu zaradiť žalobkyňu na pozíciu odborného radcu – predstaveného v Sabinove a súčasne v odbore štátnej služby 2.11 – práca, inšpekcia práce a rodiny a na funkcii odborný radca voľné štátnozamestnanecké miesto žalovaný nemal.

Žalobkyňa navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z jeho vecne správnych dôvodov potvrdil. S dôvodmi uvedenými v odvolaní žalovaného nesúhlasila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd vyhovel žalobe, ktorú žalobkyňa podala proti rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov zo dňa 25. augusta 2008, č. A/2008/2740-5, žiadajúc ho zrušiť a vec vrátiť

žalovanému na ďalšie konanie, a preto odvolací súd v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uplatnenými účastníkmi v preskúmovacom konaní a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu ako aj zákonnosť prvostupňového správneho orgánu a konania im predchádzajúce.

Medzi účastníkmi preskúmovacieho konania v tomto štádiu konania ostala sporná aplikácia § 31 ods. 4 v spojení s § 40 ods. 2, písm. b/ zákona o štátnej službe, z ktorých dôvodov odvolací súd upriamil pozornosť predovšetkým na to, či súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom posudzoval aplikáciu uvedených právnych noriem žalovaným správnym orgánom v danej veci pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu súdu prvého stupňa, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis, zistil, že služobný úrad rozhodnutím zo dňa 13.3.2007 č. 13381/2007 odvolal žalobkyňu z funkcie predstaveného – riaditeľa odboru sociálnych vecí a rodiny bez uvedenia dôvodu podľa § 31 ods. 2, 3 zákona o štátnej službe ku dňu 19.3.2007, následne služobný úrad rozhodnutím zo dňa 20.3.2007 č. 14790/2007 rozhodol o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne ku dňu 21.3.2007 a na základe jej odvolania proti tomuto rozhodnutiu žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie služobného úradu zo dňa 20.3.2007 potvrdil a odvolanie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu vyplýva, že žalovaný po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu dospel k názoru, že správny orgán prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď na základe vykonateľného rozhodnutia o odvolaní žalobkyne z funkcie predstaveného začal konanie o skončení jej štátnozamestnaneckého pomeru, pretože v čase jej odvolania z funkcie nemal iné štátnozamestnanecké miesto voľné. V preskúmovacom konaní bolo preukázané, že v čase odvolania žalobkyne z funkcie predstaveného bolo voľné štátnozamestnanecké miesto odborný radca, predstavený v Sabinove. Žalovaný v priebehu preskúmovacieho konania tvrdil, že takéto štátnozamestnanecké miesto nebolo možné žalobkyňi ponúknuť v súlade s prvou časťou vety § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe, pretože dňom odvolania z funkcie prestala byť žalobkyňa predstaveným, teda nemohla jej byť ponúknutá funkcia odborného radcu, ktorá je viazaná na funkciu predstaveného vedúceho úseku sociálnych vecí a rodiny pracovisko Sabinov a žalovaný nemal iné voľné štátnozamestnanecké miesto vo funkcii odborný radca.

Podľa § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe účinného v čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne služobný úrad zaradí odvolaného predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak. Ak služobný úrad takéto štátnozamestnanecké miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodol inak, postupuje pri odvolaní podľa a) odseku 1 písm. a), c), e) a g) a odseku 2 podľa § 40 ods. 2 písm. b), b) odseku 1 písm. b) podľa § 40 ods. 3.

Podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním z dôvodu nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa

so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytnú náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytnú náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Podľa § 125 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe **konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“)** sa vzťahuje na veci týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ďalej len „Správny poriadok“), **ak tento zákon neustanovuje inak.**

Podľa § 126 zákona o štátnej službe **orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu vo veciach** vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a **skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.**

Podľa § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe **odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie.**

Podľa § 32 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem a preto ich rozhodnutia nie sú skutkovo správne a v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v danej veci právne správne, keď žalobe vyhovel a preskúmvané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predpokladom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe je skutočnosť **nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodol inak**, teda, že po odvolaní štátneho zamestnanca z funkcie vedúceho úradu alebo predstaveného, nebolo možné ho zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemal, alebo odvolaný vedúci úradu alebo predstavený ponúkané miesto služobným úradom odmietol.

Na základe logického a gramatického výkladu právnej normy ustanovenej v § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby až následne po splnení zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe, v zmysle ktorých služobný úrad zaradí odvolaného predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak.

Podľa § 16 ods. 3 zákona o štátnej službe štátnemu zamestnancovi podľa najnáročnejšej činnosti, ktorú má podľa opisu činností na príslušnom štátnozamestnaneckom mieste vykonávať v súlade s prílohou č. 1, patrí funkcia v 1. až 11. platovej triede; štátnym zamestnancom, ktorí poberajú osobný plat, patrí funkcia bez vzťahu k platovej triede.

Funkcia	Platová trieda
referent	1.
samostatný referent	2.
odborný referent	3.
hlavný referent	4.
radca	5.
samostatný radca	6.
odborný radca	7.
hlavný radca	8.
štátny radca	9.
hlavný štátny radca	10.
generálny štátny radca	11.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že cieľom zákonodarcu v právnej úprave skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2, písm. b/ zákona o štátnej službe v spojení s § 31 ods. 4 a s § 16 ods. 3 bolo zaručiť ochranu štátneho zamestnanca a tým jeho právnu istotu, ktorú sú správne orgány, majúce oprávnenie konať vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle §§ 125 a nasl. zákona o štátnej službe, povinné pri aplikácii uvedených právnych noriem taktiež sledovať.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa žalovaný správny orgán ukrátil žalobkyňu na jej právach nezákonným postupom majúcim za následok nezákonnosť jeho rozhodnutia, pretože z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že v čase rozhodovania o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne neboli splnené zákonné podmienky podmieňujúce platnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2, písm. b/ zákona o štátnej službe a to zákonná podmienka ustanovená v § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe, keďže v rozhodnom čase, služobný úrad disponoval voľným štátnozamestnaneckým miestom v pozícii odborný radca, predstavený, v Sabinove.

Odvolací súd zastáva názor, že na základe gramatického a logického výkladu majúci na zreteli účel zákona o štátnej službe tým, že zákonodarca v skutkovej podstate právnej normy § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe ustanovil: „**služobný úrad zaradí odvolaného predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak**“ a teda použil imperatív „služobný úrad zaradí“, zákonodarca uložil služobnému úradu povinnosť zaradiť odvolaného predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak.

Odvolací súd z uvedeného dôvodu nemohol súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by bolo v rozpore so smerovaním zákona o štátnej službe, odvolať odborného radcu z pozície

predstaveného, ak by opäť zaväzovala právna úprava služobný úrad zaradiť odvolaného predstaveného na pozíciu predstaveného.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd taktiež nesúhlasí s právnym názorom žalovaného, že nebolo možné v danej veci žalobkyni ponúknuť voľné štátnozamestnanecké miesto odborný radca, predstavený v Sabinove v súlade s prvou časťou vety § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe, pretože dňom odvolania z funkcie prestala byť žalobkyňa predstaveným, teda nemohla jej byť ponúknutá funkcia odborného radcu, ktorá je viazaná na funkciu predstaveného vedúceho úseku sociálnych vecí a rodiny pracovisko Sabinov, považujúc takýto jeho názor v rozpore s právnou úpravou ustanovenou v § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe.

Odvolací súd súhlasí s názorom žalovaného, že zákonodarca umožňuje odvolať predstaveného bez uvedenia dôvodu, čo však súčasne nevylučuje, aby na strane služobného úradu dôvod na odvolanie existoval ako aj, že ak by bol mal záujem na vykonávaní funkcie predstaveného žalobkyňou, bol by využil zákonný inštitút trvalého preloženia a nebol by pristúpil k odvolaniu z funkcie. Takéto tvrdenie žalovaného však odvolací súd považoval za právne bezvýznamné pre posúdenie skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním žalobkyne, pretože zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že služobný úrad žalovaného rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 13.3.2007 odvolal žalobkyňu z funkcie predstaveného bez uvedenia dôvodu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa teda služobný úrad žalovaného pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním žalobkyne nepostupoval v súlade s § 40 ods. 2, písm. b/ O.s.p., pretože zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého administratívneho spisu nie sú preukázané skutočnosti, že by služobný úrad postupoval v súlade s § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe v spojení s § 16 ods. 3 a už vôbec nie je preukázaná skutočnosť, že by služobný úrad konal so žalobkyňou za účelom dosiahnutia nejakej dohody, pretože v administratívnom spise sa nenachádza žiaden záznam o vykonaní pohovoru so žalobkyňou.

Odvolací súd taktiež súhlasí s názorom žalovaného, že z ustanovení zákona o štátnej službe odvolaciemu správne orgánu výslovne nevyplýva povinnosť oznamovať účastníkovi konania členov poradnej odvolacej komisie, avšak správne orgánu v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe v spojení s § 3 ods. 2 správneho poriadku vyplýva povinnosť postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, a preto pokiaľ žalobkyňa žiadala žalovaného o oznámenie členov komisie, bolo povinnosťou žalovaného preukázateľným spôsobom skutočnosť vedomosti žalobkyne o zložení poradnej odvolacej komisie preukázať. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zastáva zhodný názor ako súd prvého stupňa, že nepreukázanie takejto skutočnosti treba považovať za takú formálnu vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ krajský súd žalobe vyhovel, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože si ich náhradu neuplatnila.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 21. apríla 2009

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth